

145 ani de la proclamarea Independenței României

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Meșinău
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clo.
Editura Tipo MC, Oradea - 2020

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889
ISSN-L 2734 -688

ANOTIMPURILE POEZIEI LUI EMINESCU LA VĂRATIC (PREFĂȚĂ)

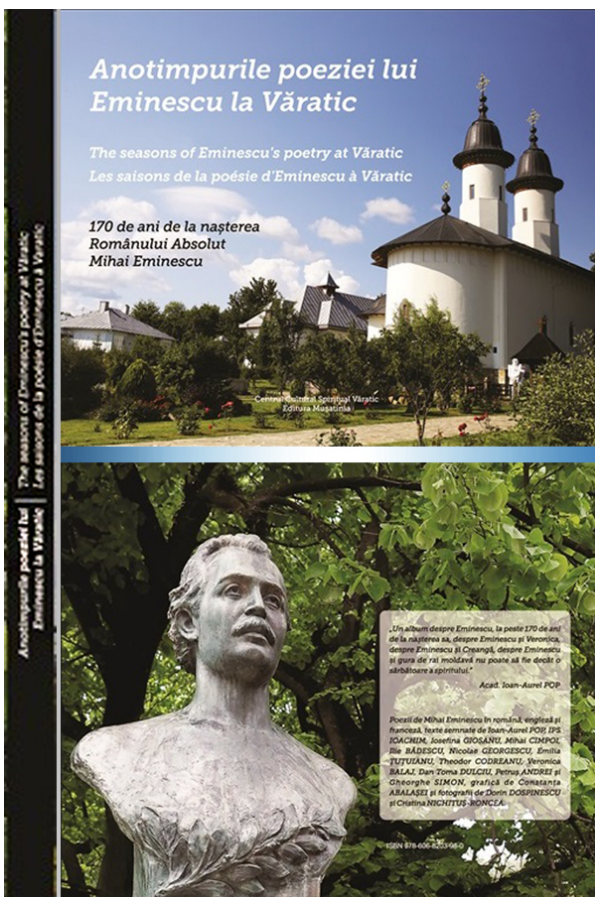
Academician Ioan Aurel POP

Un album despre Eminescu, la peste 170 de ani de la nașterea sa, despre Eminescu și Veronica, despre Eminescu și Creangă, despre Eminescu și gura de rai moldavă nu poate să fie decât o sărbătoare a spiritului. Universul Eminescu trebuie să înceapă pentru fiecare român ca o poveste spusă în anii copilăriei. Numele de Eminescu se aude de timpuriu, învelit într-o fascinație aparte, inclusiv datorită rezonanței sale frumoase, adânc enigmatice pentru mintea însetată de minuni. Tot în anii copilăriei, sufletele, înainte de a putea pricepe ce este creația spirituală, ascultă poezia lui Eminescu prin cântec. „Sara pe deal”, „Mai am un singur dor” ori „Pe lângă plopii fără soț” vin spre noi prin muzică.

Versurile puse pe note muzicale nu sunt departe de adevărul primar al poeziei, care, odinioară, pe vremea trubadurilor, truverilor și Minnesänger-ilor, se cântau înainte de simpla lor rostire. „Luceafărul” și „Călin” sunt povești de demult de-ale bunicilor, spuse în versuri, cum poveste este însăși viața autorului versurilor. Îl vedem aievea pe „băietul” care cutreiera pădurile, oprindu-se când era însetat (mai mult de sensuri decât de apă) lângă izvor, pierdut adesea în iarba poienelor, atent la zborul păsărilor, la unduirea trestii sau la pala vântului. „Băietul” acesta, ajuns elev la Cernăuți, departe de casă, s-a întristat tare la moartea lui Aron Pumnul, deslușind durerea marilor treceri. Elevul a crescut pe nesimțite, prinzând dor de cosânzene, care treceau „pe lângă plopii fără soț” sau pe care le aștepta lângă „lacul codrilor albastru”. Printre iubiri înfocate și dezamăgiri crunte, a înfățișat mereu natura apropiată și îndepărtată, cea

Un album despre Eminescu, la peste 170 de ani de la nașterea sa, despre Eminescu și Veronica, despre Eminescu și Creangă, despre Eminescu și gura de rai moldavă nu poate să fie decât o sărbătoare a spiritului.
Apari: Ioan Aurel POP

Poezii de Mihai Eminescu în original, engleză și franceză. Texte lemnate de Ioan Aurel POP, IPS IGACHEȘ, Josefina GIGĂȘIU, Mihai CIABOC, Iuliu BALĂȘCU, Nicolae CIOABĂȘCOIU, Simona TUȚUȚĂNU, Theodor CODREANU, Veronica BILAC, Dan Toma DOȘCĂLU, Petru ANDRĂȘ și George ȘIMON, grafică de Cătălina ARALĂȘI și fotografii de Dorin DOȘCĂLESCU și Cristina INCHITUȘ-MONICĂ.

145 ani de la proclamarea Independenței României

înțeleasă și cea neînțeleasă.

Deși pastelurile încep la noi cu strofe din „Sburătorul” lui Eliade și continuă triumfal cu Alecsandri, niciun colț de natură nu a fost transpus în poezie vreodată ca-n versurile: „De treci codri de aramă, de departe vezi albind/ Și-auzi dulcea glăsuire a pădurii de argint”. Parcă se vede aieva iarba ca fiind de omăt, nuferii galbeni încărcând lacul, luna lunecând pe boltă, plopii cutremurându-se, ramurile bătând în geam. Și „băietul”, devenit flăcău, le înnobila pe toate cu spiritul său.

De la fata de împărat, care-și înălța privirea „din umbra falnicelor bolți” spre Luceafăr și până la turmele care, din vale, urcau dealul, vegheate din înalturi de „stelele ce scăpărau” pe căi pământene, sau de la casele ridicate-n lună de „streșine vechi” până la „lumina stelei ce-a murit”, ajunsă la noi, jos, din „depărtări albastre”, toate exprimă echilibrul nostru ondulat, setea îngemănată de pământ și cer, de întuneric și de lumină, de materie și de spirit. Eminescu este un scriitor universal, dar nu ar fi putut fi astfel dacă nu exprima profunzimea spațiului românesc și a poporului român.

Eminescu a transpus viața timpului său, lumea din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, cu aspectele ei frumoase, neutre, urâte sau chiar grotești („Veacul nostru ni-l umplură saltimbancii și irozii”), a prefigurat patetic viitorul („Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie!”) și a refăcut, cu mijloacele artistului, trecutul. Trecutul acesta este al omenirii și al românilor deopotrivă, un trecut revolut care pornește cu Biblia, continuă cu Egiptul, trece prin Grecia, prin Roma și Dacia („Rugăciunea unui dac”) și zăbovește mult, în spirit romantic, asupra Evului Mediu. Este în creația eminesciană toată povestea lumii noastre medievale, cu eroi și voievozi vajnici, pătrunși de credință și de onoare, cu fiii de domni care grăiesc „din carte”, aidoma țăranilor sfătoși, „de din vale de Rovine”, cu domnițe îndrăgostite de luceferi, cu sultani orgolioși, care se visau stăpânii lumii. Întristat și dezamăgit de lumea sa meschină, s-a cufundat tot mai mult în alte lumi, dintre care cea a trecutului medieval a rămas mereu una preferată. Firește, Evul Mediu nu a fost numai așa cum îl recrează Eminescu, dar a fost și așa.

Eminescu a trecut pragul acestei vieți, în acord cu ultimul său dor, contopindu-se cu strămoșii săi, „la marginea mării”, având „codrul aproape”, sub un „cer senin”, pe „tinere ramuri”, vegheat de tei și stele. Viața lui adevărată a început postum și ea este eternă, dincolo de voința cuiva. Firește, Eminescu a avut „critici” destui, încă din timpul vieții sale trecătoare și era absolut normal să fie așa. A avut și adulatori fără limite, fiindcă nu poți să nu te extaziezi înaintea creației sale. A avut, în fine, analiști fini, care i-au disecat cu acribie opera, relevându-i semnificațiile, descifrându-i rădăcinile, influențele, mesajele peste spații și timpuri.

Cea mai mare împlinire a lui Eminescu a fost iubirea răsădită etern printre noi prin poezie. El a întruchipat dragostea pentru Veronica, singura femeie care-l numește „Eminul meu iubit”, o prietenie sinceră pentru Ion Creangă, chemat „bădița Ion” și o unică percepere a „codrilor de aramă” și a „pădurii de argint”. Albumul de față reface imaginile artistice eminesciene prin imagini vizuale, ajutându-ne să înțelegem cum mintea și sufletul poetului au transformat ceea ce el percepea cu ochii. Centrul Cultural Spiritual Văratec – locul în care s-a contopit cu pământul și cu cerul Veronica Micle – prin maica stareță, Stavrofora Iosefina Giosanu și doamna Emilia Țuțuianu – ne încântă și ne descântă cu lumea lui Eminescu, surprinsă prin natura umană și divină a mănăstirii. Din acest spațiu sacru, viața și creația scriitorului ni se dezvăluie în chipuri și icoane, așezare sub semnul eternității.

Ioan Aurel POP
București, octombrie 2021

145 ani de la proclamarea Independenței României

Printr-un efort încununat de succes, pornit din gândul de a onora cu sfințenie trecutul cultural al zonei Văratice, prin generozitatea unui ideal asumat ca datorie de a fi, într-o benefică colaborare cu dl. primar Neculai Adrian Nastasă și Consiliul Local al Primăriei Agapia s-a editat albumul omagial:

Anotimpurile poeziei lui Eminescu la Văratice

170 de ani de la nașterea Românilor Absolut, Mihai Eminescu

*

The seasons of Eminescu's poetry at Văratice

170 years from the birth of the Absolut Romanian, Mihai Eminescu

*

Les saisons de la poésie d'Eminescu à Văratice

170 ans depuis la naissance du Roumain Absolu, Mihai Eminescu

Albumul a fost tipărit cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului TEOFAN Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

Prefața: academician Ioan Aurel POP

Coordonator proiect: Stavrofora Iosefina GIOSANU

Albumul cuprinde texte semnate de: IPS IOACHIM, Iosefina GIOSANU, Mihai CIMPOI, Ilie BĂDESCU, Nicolae GEORGESCU, Emilia ȚUȚUIANU, Theodor CODREANU, Veronica BALAJ, Dan Toma DULCIU, Petruș ANDREI și Gheorghe SIMON

Ediție îngrijită și coordonată, concepție grafică, realizare album: Emilia ȚUȚUIANU, Dorin DOSPINESCU, Victor RONCEA

Fotografii: Cristina NICHITUȘ RONCEA, Dorin DOSPINESCU

Redactor: Dorin DOSPINESCU

Grafica: Constanța ABĂLAȘEI

Considerație și recunoștință, Doamnei Europarlamentar Maria GRAPINI, pentru sprijinul financiar acordat tipăririi albumului!

Mulțumiri Maicii Stavrofora Iosefina GIPSANU, stareță a Mănăstirii Văratice, Consiliului Mănăstirii Văratice și Centrului Cultural Spiritual Văratice - care a susținut și elaborat acest proiect - pentru reușita realizării albumului aniversar.

Un omagiu adus poetului național, purtat de fuiorul destinului și în zona mănăstirii Văratice, din ținutul Neamțului. Mulțumiri distinselor personalități prezente în filele albumului, cu prinosul Domniilor lor - ofrandă Luceafărului poeziei române, Mihai Eminescu!

Editor Editura Mușatinia:

Emilia ȚUȚUIANU

Varatic - Roman, 2021